

Η Θεία Κοινωνία τρέφει και τον νου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Σήκω να πας εκκλησία και κάνε λίγη προσευχή. Πήγαινε να βρεις έναν ιερέα στη γειτονιά σου να σου διαβάσει μια προσευχή. Ν' ακουμπήσει το χέρι του στο κεφάλι σου με το άγιο πετραχήλι και να περάσει, έτσι, μέσα σου αυτή η φωταψία. Ν' ανάψουν φώτα μέσα σου. Να 'ρθει μια λάμψη θεϊκή μες στην καρδιά σου, ώστε να δεις αλλιώς τη ζωή, τον κόσμο κι όλα τα θέματα. Να σου πει να κοινωνήσεις, να μπει μέσα σου ο Χριστός.

Μια προσευχή προετοιμασίας για τη θεία κοινωνία λέει ότι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού «τον δε νουν τρέφει ξένως». Η θεία κοινωνία, λέει, τρέφει και τον νου. Ενώ είναι Σώμα και Αίμα Χριστού κι ενώ βλέπεις ότι είναι μια υλική υπόσταση αυτό που βλέπουν τα μάτια σου, λες:

«Τώρα, τι είναι αυτό; Σώμα και Αίμα. Και τι σχέση έχει ο νους; Όταν τρώμε, η τροφή μας δεν πάει στον νου μα στο σώμα. Αν φάω ψωμί, αν πιω ένα ποτήρι γάλα, αν φάω μια ντομάτα, αν φάω οτιδήποτε, δεν πάει στον νου μα στο στομάχι και χωνεύεται».

Η θεία κοινωνία όμως είναι τροφή και του σώματος αλλά και της ψυχής. Τρέφει το σώμα σου μα και τον νου σου! Και τον καθαρίζει επίσης, ώστε να βλέπεις τα πράγματα αλλιώς. Τόση ώρα ακούς και διαβάζεις αυτά που λέμε. Και ηρεμείς και ξεχνιέσαι. Και λες: Α, τα ξέχασα όλα. Ολα καλά». Κι όμως, όλα τα προβλήματά σου υπάρχουν ακόμα. Και το δάνειο που θα πληρώσεις και τα χρέη σου, διάφορες ασθένειες, το παιδί σου, το πένθος που είχες ή έχεις, η γενική ταλαιπωρία σου, οι εξετάσεις που θα πάρεις μεθαύριο και κάτι σου λέει ότι δεν θα 'ναι και πολύ καλές, οι άλλες εξετάσεις που πήρες προχθές, η επέμβαση που πρέπει να κάνεις... Λίγο να σε ταράξω τώρα μ' όλα αυτά που πάλι σου θύμισα κι αμέσως βλέπεις τη διαφορά στην εσωτερική σου κατάσταση. Αρχίζει το μυαλό σου

πάλι να τρελαίνεται και ν' αρρωσταίνει.

Τι είναι όλα αυτά; Αυτά είναι τα παιχνίδια του νου. Σκέψου αυτό το απλό: όλα τα προβλήματά σου υπήρχαν απ' την αρχή που διάβαζες αυτά τα λόγια! Μα εσύ τι έκανες; Εδωσες τον νου σου αλλού! Και αυτομάτως όλα αυτά ατόνησαν. Επεσαν οι τόνοι της λύπης. Όταν όμως αρχίζεις να εστιάζεις πάλι εκεί και σκέφτεσαι ξανά τέτοια ζητήματα -που ταράζουν κι αναστατώνουν την ψυχή-, νιώθεις ότι άλλαξε πάλι η ζωή σου και τρομάζεις: «Ωχ, άλλαξε ο κόσμος όλος γύρω μου». Ο κόσμος γύρω σου δεν άλλαξε. Ο κόσμος είναι αυτός που ήταν. Εσύ αλλάζεις. Γι' αυτό λέει ο Κύριος: «Δείτε τα πουλάκια και ηρεμήστε κι εσείς. Εμπιστευτείτε τον εαυτό σας στην αγάπη του Κυρίου. Αφήστε τα πράγματα στον Θεό. Παραδοθείτε. Δείτε τα λουλουδάκια. Και κάντε αυτή την κίνηση της εμπιστοσύνης».

Δείτε τα λουλουδάκια, λέει ο Χριστός μας. Τι ωραία που είναι τα λουλούδια! Πας κι αγοράζεις ένα μπουκέτο λουλούδια και τα πας δώρο. Και τα βάζουν στο βάζο. Και για πόσο κρατάνε μετά;

Μόνο λίγες μέρες.

Και λέει ο Χριστός μας: «Είδατε τι ωραία που τα κάνει ο Ουράνιος Πατέρας μας;» Ζουν για τόσο λίγες μέρες και είναι πανέμορφα. Ούτε ο βασιλιάς Σολομών στην Παλαιά Διαθήκη, όταν ντυνόταν τη μεγαλοπρεπή και βασιλική στολή του, δεν ήταν τόσο ωραίος όσο είναι αυτά τα λουλούδια. Ομορφα λουλούδια. Τελείως αυθόρμητα. Και τι κάνουν τα λουλούδια; Παραδίδονται. Πού; Στο φως. Στο οξυγόνο. Κοιτούν τον Θεό. Κοιτούν τον ήλιο. Κοιτούν και ρουφούν ακτίνες. Κάνε, λοιπόν, κι εσύ το ίδιο. Εμπιστεύσου. Παραδώσου.

Πηγή: iellada.gr